

FÖR EN FREDSFRÄMJANDE OCH DEMOKRATISK POLITIK

Till val med kommunisterna för en stärkt och kampdugligare arbetarmajoritet!

Arbetarklassens aktiva kamp för sina intressen har under efterkrigsåren medfört förbättringar på olika områden. Betydelsefulla sociala reformer, som kommunisterna i årtal kämpat för - sjukförsäkringen, de höjda folkpensionerna etc. - har kunnat genomföras, om också inte i alla delar tillfredsställande. Kommunistiska partiets kamp för att aktivera och ena arbetarna har verksamt bidragit till att skapa ökade förutsättningar för de arbetandes stora massa att ytterligare förbättra sitt läge.

Nu står uppgiften för hela arbetarrörelsen att förverkliga sådana viktiga reformkrav som förkortning av arbetstiden, arbetarpensionering, höjning av barnbidragen och en skattepolitik som lättar bördorna för de mindre inkomsttagarna på bolagens och de rikas bekostnad.

Även den större enigheten inom arbetarrörelsen om utformningen av vårt lands utrikespolitik, som uppnåtts och uttryckts i konkreta åtgärder från statsmakternas sida, vittnar om det goda utgångsläget för en fredsfrämjande och framstegsvänlig politik under den kommande valperioden.

Första förutsättningen för en sådan politik är att Sveriges arbetare korsar storfinsansens och dess partiers planer på att - för första gången på två årtionden - erövra majoriteten i riksdagen.

En seger för högern och folkpartiet skulle innebära en äventyrlig utrikespolitik med krav på atombombsutrustning och brytning med den hävdvunna neutraliteten samt en arbetarfientlig kurs i inrikespolitiken.

Det är dock inte tillräckligt för Sveriges arbetande folk att slå tillbaka de borgerliga partierna i valet. Storfinsansens dominerande maktställning i den ekonomiska politiken måste brytas. Eftergifterna för de borgerliga partierna, som lett till att det arbetande folket inte kunnat förbättra sin standard i den takt som annars varit möjlig, måste bringas att upphöra.

Det arbetande folket vet av egen erfarenhet att det blir allt dyrare att leva. Inflation och prisstegringar minskar värdet av löneförbättringar, sociala reformer och de arbetandes besparingar.

Lönepolitikens utformning har medfört, att stora arbetar- och andra löntagargrupper, inte minst de lägre statstjänarna, blivit eftersatta.

Den av de borgerliga framtvungade räntehöjningen har medfört ökade utgifter för hyresgäster, småbönder och egnahemsägare. Kreditrestriktionerna har hårt drabbat många hantverkare och småföretagare.

Den otillräckliga bostadsproduktionen gör att antalet bostadssökande växer. Bostadsbristen på många håll drabbar särskilt hårt de växande skarorna ungdomar, som vill gifta sig och sätta bo.

Kvinnorna är förbittrade över dyrtiden, över de otillräckliga barnbidragen och över den orättvisa behandlingen av dem när de arbetar i förvärvslivet.

Ungdomarna känner samma orättvisor, när de träder ut i produktionen eller vill fortsätta sin utbildning, försvårad genom otillräckliga åtgärder från samhällets sida. De vill, liksom kvinnorna, ha en ordning som ger dem lika lön för lika arbete och inte lönesättning efter ålder och kön. De vill känna trygghet för framtiden.

Åldringarna oroas över att förbättringen av pensionen ätes upp av nya prisstegringar.

Med oro ser arbetarna, hur kapitalisterna med automationen som medel skapar hot om framtida arbetslöshet. Olycksfall och yrkessjukdomar stegras i takt med jäkt och rationalisering.

Det behövs en demokratisk ekonomisk politik för att göra slut på inflation och prisstegringar:

den kapitalistiska spekulationen måste bromsas, rustningskostnaderna begränsas, samhället dirigera investeringarna i de breda konsumentmassornas intressen, monopolpriserna pressas ned, räntorna liksom de orättvisa indirekta skatterna sänkas och utrikeshandeln göras till föremål för effektiv reglering. Planerna på att efter valet införa allmän omsättningsskatt måste korsas.

Det kapitalistiska fåtalsväldet över vårt lands ekonomiska liv, den orättvisa fördelningen av inkomster och förmögenheter, bristen på verkligt arbetarinflytande över produktion och ekonomisk politik, liksom på arbetsplatserna, det ensidiga gynnandet av de rika vid rekryteringen till högre undervisningsanstalter och tjänster, står i motsättning till arbetarkraven om demokrati och jämlikhet.

Därför måste kapitalisternas envælde över produktionen brytas och åtgärder inledas för att i samhällets ägo överföra industrier baserade på naturtillgångarna, krigsmateriel- och byggnadsmaterielproduktionen samt försäkringsväsendet och kreditinstitutionerna.

Därför måste åtgärder vidtagas för att åstadkomma demokrati på alla samhällets områden:

verkligt arbetarinflytande över arbetsplatsfrågorna; rätten till arbete stadfäst i lag; studielön och stipendier för att trygga en demokratisk rekrytering till högre utbildningsanstalter, till maktorganisationen och förvaltningen.

Möjligheterna att lösa dessa frågor och bringa missnöjesanledningarna ur världen är väsentligt större än tidigare i nuvarande internationella läge.

Genom handel åt alla håll och särskilt genom ökad handel med den socialistiska världsmarknaden kan full sysselsättning tryggas.

Genom strikt neutralitet och alliansfrihet och genom att Sverige liksom Schweiz och Österrike tillkämpar sig garantier från de ledande stormakterna och grannländerna för neutraliteten ökar vårt lands säkerhet och trygghet, liksom möjligheterna till nedrustning.

Det är därför dubbelt viktigt, att arbetarklassen i spetsen för alla arbetande i vårt land tar upp kampen för en demokratisk ekonomisk politik liksom för sociala, kulturella och politiska reformer, med mål att förbereda en fredlig övergång till socialismen i enighet med folkflertalets vilja och intressen.

Inför höstens val och som oundgängliga uppgifter att lösa under den kommande valperioden ställer Sveriges kommunistiska parti särskilt följande:

En fast prispolitik - slut på inflation och prisstegringar, sänkning av räntan.

Ordentlig höjning av de lägre statstjänarnas löner. Inga statliga hinder får resas mot arbetares och likställdas lönekamp.

Arbetsförlängning med fem dagars arbetsvecka - 40 timmar - som riktpunkt.

Arbetarpensionering på företagens bekostnad.

Lika lön för lika arbete åt män, kvinnor och ungdom.

Höjning av barnbidragen.

Jord och skog åt behövande mindre jordbrukare.

Minst 70.000 nya bostäder om året.

Försvarsutgifterna nedbringas med en miljard kronor om året och försvaret omformas till ett

neutralitetsförsvar istället för att vara en kopia av stormakternas militärorganisation.

Radikal skattesänkning - första hundralappen i veckan befrias från statlig och kommunal beskattning.

Skyndsamt utbyggnad av den nioåriga grundskolan och yrkesutbildningen. Demokratisk rekrytering i fråga om den högre utbildningen.

Bättre stöd åt idrotten, fritidsanordningar och övriga åtgärder för ungdomens behov.

En politik efter dessa linjer ger folket välstånd och trygghet och avlägsnar många orättvisor i samhället.

För att befordra en sådan politik måste arbetarklassens alla krafter mobiliseras och förenas och slå tillbaka hotet om en borgerlig riksdagsmajoritet. Erfarenheterna lär att kommunistiska partiets styrka är ett villkor för stora framsteg. Genom att stärka arbetarmajoriteten så att den kommunistiska representationen ökar skapas ett gynnsamt utgångsläge för en fredsfrämjande och demokratisk svensk politik.

Sveriges kommunistiska parti kallar det arbetande det arbetande folket, dess män, kvinnor och ungdom till valurnorna den 16 september

för en stärkt och kampdugligare arbetarmajoritet, för en demokratisk ekonomisk politik, för sociala, kulturella och politiska reformer, för demokrati och fred!

SVERIGES KOMMUNISTISKA PARTI
Centralkommittén